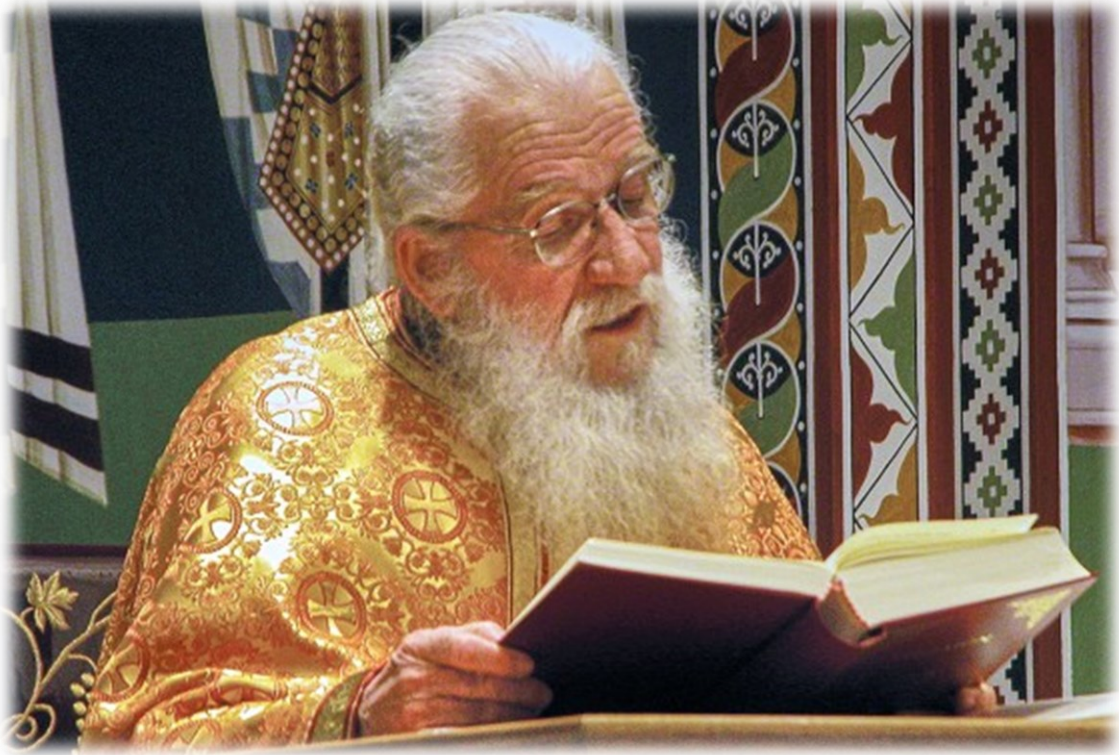

Ο άνθρωπος από τη ρίζα του είναι άρρωστος πνευματικά.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Πάθη.

Η έλλειψη αγαθών, η στέρηση, ο πόνος, η ασθένεια, διάφορα άλλα παθήματα που περνούμε σ' αυτόν τον κόσμο – και που τα ξέρει ο Θεός – δεν τα επιτρέπει ο Θεός για να πληρώσουμε, ας πούμε, για την αμαρτία μας, αλλά για να γιατρευτούμε. Ο πλούσιος καθώς έζησε έτσι όπως έζησε, όχι μόνο δεν είχε περιθώρια να γιατρευτεί η ψυχή του, αλλά όλα αυτά που έκανε την αρρώσταιναν ακόμη πιο πολύ, και φεύγοντας από τη ζωή αυτή βρέθηκε στον τόπο της βασάνου. Ενώ στην περίπτωση του Λαζάρου – όπως τον παρουσιάζει ο Κύριος – εφόσον όλα αυτά που έζησε τα υπέμεινε χωρίς να γογγύσει, αυτά δούλεψαν κατά τέτοιον τρόπο μέσα του, που γιατρεύτηκε η ψυχή του.

Όπως κι αν έχει το πράγμα, ο άνθρωπος από τη ρίζα του, ευθύς εξαρχής είναι αμαρτωλός, είναι άρρωστος πνευματικά. Και χρειάζεται να δεχθεί ο,τι επιτρέψει ο Θεός στον καθένα μας σ' αυτόν τον κόσμο, ώστε λίγο-λίγο να γιατρευτεί.

Η αμαρτία κάνει τον άνθρωπο (όπως και τον πλούσιο της σημερινής παραβολής) να θέλει την απόλαυση. Αυτή είναι η τυραννία του στη ζωή αυτή: μην τυχόν και δεν γευθεί το ένα, το άλλο, μην τυχόν δεν απολαύσει τούτο ή εκείνο. Βλέπετε, όλοι, μικροί μεγάλοι, ψάχνουν την απόλαυση – στα σπίτια, έξω, όπου και να είναι. Άλλο είναι να θέλεις να τραφείς και άλλο να κυνηγάς την απόλαυση. Και αν δεν πάρεις αρκετή τροφή, κάποια λίγη τροφή θα βρεις και θα ζήσεις.

Αυτή η διάθεση για την απόλαυση δεν θεραπεύει τον άνθρωπο, αλλά τον αρρωσταίνει ακόμη πιο πολύ. Ναι, βαθύτερα είναι η αμαρτία. Ο άνθρωπος είναι αμαρτωλός. Δεν τον έκανε ο Θεός αμαρτωλό· αυτός θέλησε να είναι αμαρτωλός. Και απόδειξη ότι, ενώ ο καθένας μας ξέρουμε ότι είμαστε αμαρτωλοί, όμως τα τρέφουμε τα αμαρτωλά πράγματα, τα ενισχύουμε, μην τυχόν τα αφήσουμε πεινασμένα και πεθάνουν.

Από τα βιβλία: π. Συμεών Κραγιοπούλου (†), “Πνευματικά Μηνύματα 2022”, σελ. 327, και “Πνευματικά Μηνύματα 2023”, σελ. 334.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>